

Esialgne tõlge

EUROOPA KOHTU OTSUS (kümnes koda)

30. aprill 2020(*)

Eelotsusetaotlus – Ühine käibemaksusüsteem – Direktiiv 77/388/EMÜ – Artikli 10 lõike 2 esimene ja kolmas lõik, artikli 17 lõige 1 ja artikli 18 lõike 2 esimene lõik – Direktiiv 2006/112/EÜ – Artikkel 63, artikli 64 lõige 1, artikli 66 esimese lõigu punktid a–c, artikkel 167 ja artikli 179 esimene lõik – Teenuste osutamine, mis leidis aset enne Ungari ühinemist Euroopa Liiduga – Selle teenuse täpse maksumuse kindlaksmääramine pärast ühinemist – Nimetatud teenuse kohta arve väljastamine ja selle tasumine pärast ühinemist – Sellel arvel põhineva mahaarvamisoiguse andmisest keeldumine aegumise tõttu – Euroopa Kohtu pädevus

Kohtuasjas C-258/19,

mille ese on Kúria (Ungari kõrgeim kohus) 7. märtsi 2019. aasta määrusega ELTL artikli 267 alusel esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 27. märtsil 2019, menetluses

EUROVIA Ipari, Kereskedelmi, Szállítmányozási és Idegenforgalmi Kft.

versus

Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága,

EUROOPA KOHUS (kümnes koda),

koosseisus: koja president I. Jarukaitis (ettekandja), kohtunikud M. Ileši? ja C. Lycourgos,

kohtujurist: J. Kokott,

kohtusekretär: A. Calot Escobar,

arvestades kirjalikku menetlust,

arvestades seisukohti, mille esitasid:

- Ungari valitsus, esindajad: M. Z. Fehér ja G. Koós
- Euroopa Komisjon, esindajad: L. Havas ja J. Jokubauskait?,

arvestades pärast kohtujuristi ärakuulamist tehtud otsust lahendada kohtuasi ilma kohtujuristi ettepanekuta,

on teinud järgmise

otsuse

1 Eelotsusetaotlus puudutab nõukogu 17. mai 1977. aasta direktiivi 77/388/EMÜ kumuleeruvate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta – ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas (EÜT 1977, L 145, lk 1; ELT eriväljaanne 09/01, lk 23) (edaspidi „kuues direktiiv“) ja nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis

käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT 2006, L 347, lk 1), tõlgendamist.

2 Taotlus on esitatud EUROVIA Ipari, Kereskedelmi, Szállítmányozási és Idegenforgalmi Kft. (edaspidi „Eurovia“) ja Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (Ungari maksu- ja tolliameti vaiete lahendamise direktoraat; edaspidi „maksuhaldur“) vahelises kohtuvaidluses seoses viimati nimetatud asutuse otsusega, millega keelduti Euroviale tasutud sisendkäibemaksu mahaarvamise õiguse andmisest aegumise tõttu.

Õiguslik raamistik

Liidu õigus

Kuues direktiiv

3 Kuuenda direktiivi artiklis 10 oli sätestatud:

„1. „Maksustatav teokoosseis“ on

a) olukord, mille puhul on täidetud maksu sissenõutavaks muutumiseks vajalikud õiguslikud tingimused.

b) Maks muutub sissenõutavaks hetkest, kui maksuhalduril tekib seadusjärgne alus nõuda maksukohustuslaselt maksu tasumist, olenemata tasumise tähtaja edasilükkamise võimalusest.

2. Maksustatav teokoosseis tekib ning maks muutub sissenõutavaks pärast kauba kättetoimetamist või teenuse osutamist. [...] sellise teenuse osutamine, millega kaasneb mitu järjestikust arvepidamist või makset, loetakse lõpetatuks pärast nimetatud arvepidamiste või maksete tähtaja lõppu.

[...]

Erandina eespool nimetatud sätetest võivad liikmesriigid ette näha, et maks muutub sissenõutavaks teatavate tehingute või teatavat liiki maksukohustuslaste puhul:

– hiljemalt arve või selle aset täitva dokumendi väljastamisel, või

– hiljemalt müügihinna kättesaamisel, või

– kui arvet või selle aset täitvat dokumenti ei väljastata või väljastatakse hiljem, kindlaksmääratud tähtaja jooksul alates maksustatava teokoosseisu kuupäevast.

[...]“.

4 Selle direktiivi artikkel 17 sätestas:

„1. Mahaarvamisõigus tekib mahaarvatava maksu sissenõutavaks muutumise ajal.

2. Kui kaup ja teenuseid kasutatakse maksukohustuslase maksustatavate tehingutega seoses, on maksukohustuslasel õigus tasumisele kuuluvast käibemaksust maha arvata:

a) käibemaks, mis tuleb tasuda või on tasutud temale teise maksukohustuslase poolt tarnitud või tarnitavalt kaubalt või osutatud või osutatavalt teenuselt;

[...]“.

5 Nimetatud direktiivi artikkel 18 täpsustas:

„1. Mahaarvamisõiguse kasutamiseks peab maksukohustuslane:

a) artikli 17 lõike 2 punkti a kohase mahaarvamise korral omama [...] arvet;

[...]

2. Maksukohustuslane teeb mahaarvamise, lahutades vastava maksustamisperioodi tasumisele kuuluvast käibemaksu kogusummast maksu kogusumma, mille suhtes on samal perioodil tekkinud lõike 1 kohaselt teostatav mahaarvamisõigus.

[...]“.

Direktiiv 2006/112

6 Direktiivi 2006/112 artikli 411 lõige 1 näeb muu hulgas ette, et kuues direktiiv tunnistatakse kehtetuks. Selle artikli lõike 2 kohaselt tõlgendatakse viiteid kuuendale direktiivile viidetena direktiivi 2006/112 vastavatele sätetele.

7 Direktiivi 2006/112 artikli 62 punktid 1 ja 2 kordavad vastavalt kuuenda direktiivi artikli 10 lõike 1 punkte a ja b. Direktiivi 2006/112 artiklis 63 on sõna-sõnalt üle võetud artikli 10 lõike 2 esimese lõigu esimese lause sõnastus, samas kui direktiivi 2006/112 artikli 64 lõige 1 kordab sisuliste muudatusteta esimese lõigu teise lause sõnastust ning direktiivi 2006/112 artikli 66 esimese lõigu punktides a–c on sisuliselt esitatud samad täpsustused, mis sisalduvad kuuenda direktiivi artikli 10 lõike 2 kolmanda lõigu esimeses kuni kolmandas taandes.

8 Direktiivi 2006/112 artikkel 167 kordab sõna-sõnalt kuuenda direktiivi artikli 17 lõike 1 sõnastust ja direktiivi 2006/112 artikkel 168 vastab sisuliselt selle artikli 17 lõike 2 punktile a.

9 Direktiivi 2006/112 artikkel 178 ja artikli 179 esimene lõik kordavad sisuliselt vastavalt kuuenda direktiivi artikli 18 lõike 1 punkti a ja artikli 18 lõike 2 esimese lõigu sätteid.

Ungari õigus

10 1992. aasta LXXIV seaduse käibemaksu kohta (Az általános forgalmi adóról szóló 1992. évi LXXIV. törvény; *Magyar Közlöny* 1992/128 (XII.19)) põhikohtuasjas kõnealuste teenuste osutamise ajal kehtinud redaktsiooni (edaspidi „varem kehtinud käibemaksuseadus“) sätestas §-s 16:

„1. Maks muutub sissenõutavaks kaupade tarnimisel ja teenuste osutamisel tehingu toimumise või osalise toimumise ajal ([...] „tehingu toimumine“), ilma et see piiraks §-des 17 ja 18 sätestatud erandite kohaldamist.

2. Tehingu toimumise hetke reguleerivad tsiviilseadustiku sätted, kui käesolevas seaduses ei ole sätestatud teisiti.“

11 Varem kehtinud käibemaksuseaduse § 32 sätestas:

„1. Paragrahvis § 34 märgitud maksukohustuslasel on õigus tasumisele kuuluvast maksusummast maha arvata:

a) maksusumma, mille ta tasus talle kauba tarnimise või teenuste osutamise tulemusel teisele maksukohustuslasele – sealhulgas äriühingu ümberkujundamise korral selle õiguseellasele – või

maksukohustuslasele, kelle suhtes kohaldatakse ettevõtja lihtsustatud tulumaksu seadust; [...]“.

12 Varem kehtinud käibemaksuseaduse § 35 sätestas:

„1. Kui maksukorralduse seadus ei sätesta teisiti, võib mahaarvamisõigust üldreeglina kasutada siis, kui on olemas tasutud sisendkäibemaksusummat tõetruult tõendavad dokumendid. Sellisteks dokumentideks loetakse:

a) arved ja lihtsustatud arved (§ 32 lõike 1 punktide a ja g puhul); [...]“.

13 2007. aasta CXXVII. seadus käibemaksu kohta (Az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény; *Magyar Közlöny* 2007/155 (XI.16) sätestas põhikohtuasjas kõnealuste arvete väljastamise kuupäeval kehtinud redaktsiooni (edaspidi „käibemaksuseadus“) § 55 lõikes 1, et „[m]aksu tasumise kohustus tekib siis, kui leiab aset asjaolu, millest nähtub maksustatava tehingu tegemine (edaspidi „tehingu toimumine“)“.

14 Käibemaksuseaduse § 119 lõige 1 sätestas, et „[k]ui seaduses ei ole sätestatud teisiti, tekib mahaarvamisõigus hetkel, mil tuleb kindlaks määrata sisendkäibemaksule vastav tasumisele kuuluv maksusumma (§ 120)“.

15 Käibemaksuseaduse § 120 nägi ette, et:

„Kui maksukohustuslane, kes sellena tegutseb, kasutab kaupu või teenuseid või tarvitab neid muul viisil maksustatavate kaubatarnete tegemiseks või teenuste osutamiseks, on tal õigus maha arvata tema poolt tasumisele kuuluvast maksusummast:

a) arvele märgitud sisendkäibemaks seoses kauba soetamise või teenuse saamisega teiselt maksukohustuslaselt, sealhulgas ettevõtja lihtsustatud tulumaksu seaduse kohaldamisalasse kuulvalt isikult või üksuselt; [...]“.

16 Käibemaksuseaduse § 127 sätestas:

„1. Mahaarvamisõiguse kasutamine sõltub objektiivsest tingimusest, et maksukohustuslasel isiklikult on:

a) § 120 punktis a osutatud juhul tema nimele väljastatud arve, mis tõendab tehingu toimumist; [...]“.

17 2003. aasta XCII seadus maksukorralduse kohta (Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény; *Magyar Közlöny* 2003/131 (XI.14)) sätestab §-s 164:

„1. Maksu arvestamise õigus aegub viie aasta jooksul alates selle kalendriaasta viimasest päevast, mille ajal oleks tulnud esitada käibedeklaratsioon või deklaratsiooni puudumisel oleks tulnud maks tasuda. Kui käesolev seadus ei sätesta teisiti, aegub õigus saada eelarvetoetust ja nõuda enammakstud summade tagastamist viie aasta jooksul alates selle kalendriaasta viimasest päevast, mille jooksul kõnealused õigused tekkisid.“

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimused

18 Eurovia sõlmis 12. novembril 1996 ja 17. septembril 1997 teise äriühinguga (edaspidi „ettevõtja“) töövõtulepingud ehitustööde tegemiseks seoses õhukaudse telekommunikatsioonivõrguga. Kuna Eurovia ja ettevõtja vahel tekkis vaidlus tööde maksumuse üle, tasus Eurovia viimasele vaid osa asjaomasest summast.

19 Ettevõtja algatas seejärel kohtumenetluse, mille tulemusel tegi F?városi Ítél?tábla (Pealinna apellatsioonikohus, Ungari) 17. septembril 2004 otsuse, millega mõisteti Eurovia kasuks välja 19 703 394 Ungari forintit (HUF) (ligikaudu 59 000 eurot), millele lisandusid intressid ning mille kinnitas Legfels?bb Bíróság (Ungari kõrgeim kohus) oma 5. oktoobri 2010. aasta otsusega. Eurovia tasus selle summa täitemenetluse lõpus.

20 Ettevõtja väljastas 15. juunil 2011 Eurovia taotlusel arve, millele oli märgitud põhikohtuasjas kõne all oleva tehingu tegemise kuupäevaks 6. juuni 2011. Selle aasta teise kvartali kohta esitatud deklaratsioonis arvas Eurovia nimetatud arve alusel maha käibemaksu summas 3 940 679 Ungari forintit (ligikaudu 11 800 eurot).

21 Maksuhaldur tuvastas enne makse toimumist läbiviidud kontrolli tulemusel, et Eurovia oli mahaarvamise teinud alusetult ning määras talle rahalise karistuse summas 394 000 Ungari forintit (ligikaudu 1200 eurot). Maksuhaldur leidis oma otsuses, et varem kehtinud käibemaksuseaduse § 36 lõike 1 punkti a ja § 16 lõike 15 kohaselt hakkas aegumistähtaeg kulgema 31. detsembril 2004, mistõttu tasutud sisendkäibemaksu tagasisaamise õigus lõppes 31. detsembril 2009.

22 Pärast Eurovia poolt selle otsuse suhtes alustatud kaebemenetlust tühistas Kúria (varem Legfels?bb Bíróság) (Ungari kõrgeim kohus) 2014. aastal tehtud otsusega maksuhalduri otsuse põhjendusel, et varem kehtinud käibemaksuseaduse § 16 lõike 15 ei olnud kohaldatav ning põhikohtuasjas kõne all oleva tehingu tegemise kuupäev tuli kindlaks määrata seaduse üldsätete alusel.

23 Uue menetluse käigus tuvastas maksuhaldur F?városi Ítél?tábla (Pealinna apellatsioonikohus, Ungari) 17. septembri 2004. aasta otsusele tuginedes põhikohtuasjas arutusel oleva tehingu tegemise kuupäevana 16. novembri 1998 ega tunnistanud käibemaksu mahaarvamise õigust põhjusel, et see õigus on aegunud, kuna varem kehtinud käibemaksuseadus seostas käibemaksu mahaarvamise õiguse tekkimise kuupäeva selle kuupäevaga, mil käibemaks muutub tarnijalt sissenõutavaks. Kuna põhikohtuasjas kõne all olev tehing toimus tegelikult 16. novembril 1998, oli ettevõtja koostatud arvel märgitud vale kuupäev, kuna mõiste „tehingu tegemine“ ei viita mitte tehingu eest maksmise kuupäevale, vaid konkreetselt selle tegemise kuupäevale.

24 Eurovia esitas uue otsuse peale kaebuse, väites eelkõige, et käibemaksu mahaarvamise õigus tekib alles siis, kui arve on väljastatud. See kaebus jäeti esimeses astmes rahuldamata eelkõige põhjendusel, et vaidlustatud ei ole seda, kas ettevõtja täitis kohustusi, mis tulenesid Euroviaga alates 1998. aastast sõlmitud lepingutest, ning et maksuhaldur leidis seega õigesti, et käibemaksu mahaarvamise õigus on aegunud.

25 Eurovia esitas Kúriale (Ungari kõrgeim kohus) kassatsioonkaebuse, väites eelkõige, et arve puudumise korral ei olnud tal võimalik oma käibemaksu mahaarvamise õigust kasutada, et seni, kuni mahaarvamise õiguse kasutamise tingimused ei olnud täidetud, aegumistähtaeg ei kulgenud ning et arvete esitamise kohustuse täitmist takistas just ebakindlus nõude suuruse osas. Maksuhaldur palub jätta kassatsioonkaebuse rahuldamata.

26 Eelotsusetaotluse esitanud kohus küsib, kas juhul, kui poolte vahel on vaidlus, mis puudutab arve esitamist teenuse maksumuse kohta, kui see maksumus on kindlaks määratud kohtuotsusega ja kui arve koostati alles pärast selle tegelikku tasumist, on võimalik jätta arvesse võtmata kuuendas direktiivis ja direktiivis 2006/112 asjaomase tehingu tegemise ja selle maksustamise kohta sätestatud normi ning kas on võimalik jätta kohaldamata käibemaksu mahaarvamise õiguse aegumist käsitlevad liikmesriigi õigusnormid.

27 Käesoleval juhul koostati arve pooltevahelise vaidluse tõttu alles 2011. aastal. Nimetatud kohus leiab seega, et Eurovia käibemaksu mahaarvamise õigus sai tekkida alles sel ajal ning et mahaarvamiseõiguse kasutamiseks kohaldatavat tähtaega tuleb arvutada alates hetkest, mil põhikohtuasjas kõnealune käibemaksusumma kanti riigikassasse ja mil arve koostati. Tema arvates on maksuhalduri seisukoht vastuolus käibemaksu neutraalsuse põhimõttega, kuna käibemaksu mahaarvamise õiguse andmisest keelduti põhjusel, et tehingu tegemise kuupäeva on tõlgendatud kitsendavalt, ilma et võetaks arvesse käesoleva kohtuasja eripärasid.

28 Samuti soovib ta teada, kas asjaolu, et Eurovia ei täitnud omal vabal tahtel oma maksekohustust, mis tõi kaasa arve koostamisega viivitamise, võib mõjutada tema õigust käibemaksu maha arvata.

29 Neil asjaoludel otsustas Kúria (Ungari kõrgeim kohus) menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmised eelotsuse küsimused:

„1. Kas liikmesriigi selline tava, mille kohaselt lähtutakse maksu mahaarvamise õiguse kasutamiseks ainult hetkest, millal tekkis maksustatav teokoosseis, võtmata arvesse, et kohustuste täitmise ulatuse küsimuses toimus poolte vahel tsiviilvaidlus, mis lahendati kohtus, ja et arve väljastati alles pärast kohtuotsuse jõustumist, on vastuolus neutraalse maksustamise põhimõttega ja mahaarvamiseõiguse andmise aluseks olevate formaalsustega?

2. Kui vastus on jaatav, siis kas [käibemaksu] mahaarvamise õiguse kasutamise aegumistähtaega, milleks on liikmesriigi õigusnormides kehtestatud viis aastat alates teenuste osutamise hetkest, on võimalik ületada?

3. Kui vastus on jaatav, siis kas [käibemaksu] mahaarvamise õiguse kasutamist mõjutab juhtumi asjaolusid silmas pidades see, kui töövõtjale makstakse tasu, mis on kindlaks määratud jõustunud kohtuotsuses, alles töövõtja algatatud täitemenetluse tõttu, mistõttu koostati ka arve alles pärast aegumistähtaaja möödumist?“

Euroopa Kohtu pädevus

30 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt on Euroopa Kohtul pädevus tõlgendada liidu õigust seoses selle kohaldamisega liikmesriigis alles alates kuupäevast, mil viimane ühines Euroopa Liiduga (10. jaanuari 2006. aasta kohtuotsus Ynos, C?302/04, EU:C:2006:9, punkt 36, 27. juuni 2018. aasta kohtuotsus Varna Holideis, C?364/17, EU:C:2018:500, punkt 17 ja seal viidatud kohtupraktika).

31 Eelkõige järeldeb sellest, et Euroopa Kohtul ei ole pädevust tõlgendada liidu direktiive, mis reguleerivad käibemaksu, kui kõnealuste maksude sissenõudmise periood jääb aega enne asjaomase liikmesriigi liiduga ühinemist (27. juuni 2018. aasta kohtuotsus Varna Holideis, C?364/17, EU:C:2018:500, punkt 18 ja seal viidatud kohtupraktika).

32 Eelotsusetaotlusest nähtuvalt osutati teenuseid, millega seoses põhikohtuasjas kõnealust mahaarvamiseõigust kasutati, 16. novembril 1998, st enne Ungari ühinemist Euroopa Liiduga 1.

mail 2004.

33 Selles osas tuleb märkida, et kuuenda direktiivi artikli 10 lõike 2 esimese lõigu esimese lause ja direktiivi 2006/112 artikli 63 kohaselt tekib maksustatav teokoosseis ning maks muutub sissenõutavaks pärast kauba kättetoimetamist või teenuse osutamist.

34 Seega eeldusel, et põhikohtuasjas kõnealuste teenuste osutamist reguleerisid sellised õigusnormid, nagu on sätestatud kuuendas direktiivis, teenuste osutamine toimus ja käibemaks muutus sissenõutavaks enne Ungari ühinemist Euroopa Liiduga (vt analoogia alusel 27. juuni 2018. aasta kohtuotsus Varna Holideis, C-364/17, EU:C:2018:500, punkt 21).

35 Sellega seoses tuleb lisada esiteks, et nimetatud teenusega ei näi olevat kaasnenud mitu järjestikust arvepidamist või makset kuuenda direktiivi artikli 10 lõike 2 esimese lõigu teise lause või direktiivi 2006/112 artikli 64 lõike 1 tähenduses, mis lubaksid asuda seisukohale, et sama teenust osutati ajal, mil lõppes iga arvepidamine või iga makse tegemise periood.

36 Eelotsusetaotlusest nähtub aga, et Eurovia tasus esialgu vaid ühe osa põhikohtuasjas kõne all oleva teenuse maksumusest ning Eurovia tasus selle kogumaksumuse alles pärast seda, kui kohus oli teenuse eest tasumisele kuuluva kogusumma 2010. aastal lõplikult kindlaks määranud. Eelotsusetaotlusest nähtub siiski, et põhikohtuasja vaidluse lahendamiseks ei ole vaja vastata küsimusele, kas sellised asjaolud võivad kuuluda nende sätete kohaldamisalasse, vaid see vaidlus käsitleb küsimust, kas maksuhaldur võis põhjendatult asuda seisukohale, et Eurovia poolt selle teenuse eest tasutud käibemaksu mahaarvamise õiguse aegumistähtaeg võis hakata kulgema enne, kui selle kohta väljastati arve.

37 Järelikult ei mõjuta käesoleva kohtuotsuse punktis 34 tehtud järeldust asjaolu, et Eurovia tasus põhikohtuasjas kõne all oleva teenuse kogumaksumuse alles 2011. aastal.

38 Teiseks ei nähtu eelotsusetaotlusest, et põhikohtuasjas oleks kõne all selline olukord, nagu on märgitud kuuenda direktiivi artikli 10 lõike 2 kolmanda lõigu esimeses kuni kolmandas taandes ja direktiivi 2006/112 artikli 66 esimese lõigu punktides a–c, milles maksu sissenõutavus põhineb – vastavalt liikmesriigi õiguse sättele, mis on vastu võetud ühe eespool nimetatud sätte alusel – arve väljastamisel, hinna kättesaamisel või kindlaksmääratud tähtaja möödumisel alates maksustatava teokoosseisu tekkimise kuupäevast.

39 Mis puudutab nii kuuendas direktiivis kui ka direktiivis 2006/112 sätestatud mahaarvamisoigust, siis on see nii esemelises kui ajalises plaanis vahetult seotud kaupade või teenuste eest tasumisele kuuluva või tasutud sisendkäibemaksu sissenõutavusega (vt selle kohta 27. juuni 2018. aasta kohtuotsus Varna Holideis, C-364/17, EU:C:2018:500, punkt 22).

40 Nimelt kujutab maksukohustuslaste õigus arvata tasumisele kuuluvast käibemaksust maha sisendkäibemaksu, mille nad on tasunud saadud kaupade või teenuste eest, endast liidu õigusnormidega kehtestatud ühise käibemaksusüsteemi aluspõhimõtet. Nagu Euroopa Kohus on korduvalt sedastanud, on kuuenda direktiivi artiklites 17–20 (nüüd direktiivi 2006/112 artiklis 167 ja järgmistes artiklites) sätestatud mahaarvamisoigus käibemaksusüsteemi lahutamatu osa ja seda ei saa põhimõtteliselt kitsendada. Seda rakendatakse kohe kogu sisendkäibemaksuga koormatud tehingutelt tasutud maksu osas (vt 29. juuli 2010. aasta kohtuotsus Profaktor Kulesza, Frankowski, Jóźwiak, Orłowski, C-188/09, EU:C:2010:454, punkt 19 ja seal viidatud kohtupraktika, ja 27. juuni 2018. aasta kohtuotsus Varna Holideis, C-364/17, EU:C:2018:500, punkt 23 ja seal viidatud kohtupraktika).

41 Ent nagu on sätestatud kuuenda direktiivi artikli 17 lõikes 1 ja artikli 18 lõike 2 esimeses lõigus, mis on sisuliselt üle võetud direktiivi 2006/112 artiklis 167 ja artikli 179 esimeses lõigus,

kasutatakse käibemaksu mahaarvamise õigust põhimõtteliselt samal perioodil, mil see tekkis, ehk maksu sissenõutavaks muutumise hetkel (vt selle kohta 8. mai 2008. aasta kohtuotsus Ecotrade, C-95/07 ja C-96/07, EU:C:2008:267, punkt 41, ning 27. juuni 2018. aasta kohtuotsus Varna Holideis, C-364/17, EU:C:2018:500, punkt 24 ja seal viidatud kohtupraktika).

42 Sellest tuleneb, et vastavalt käesoleva kohtuotsuse punktides 30 ja 31 viidatud kohtupraktikale ei ole Euroopa Kohus neile küsimustele pädev vastama, kuna viimased puudutavad niisuguste teenustega seotud mahaarvamisõiguse kasutamist, mida osutati enne Ungari ühinemist Euroopa Liiduga (vt analoogia alusel 27. juuni 2018. aasta kohtuotsus Varna Holideis, C-364/17, EU:C:2018:500, punkt 25).

43 Euroopa Kohus on lisaks leidnud, et pelgalt mõne asjaolu esinemine pärast asjaomase liikmesriigi Euroopa Liiduga ühinemise kuupäeva, mis on seotud asjaoludega, mis leidsid aset enne seda kuupäeva ja mille tagajärg see on, ei ole piisav, et omistada Euroopa Kohtule pädevust vastata direktiivi tõlgendamist puudutavatele eelotsuse küsimustele (27. juuni 2018. aasta kohtuotsus Varna Holideis, C-364/17, EU:C:2018:500, punkt 30 ja seal viidatud kohtupraktika).

44 Seetõttu asjaolu, et põhikohtuasjas kõnealuste teenuste osutamise eest tasumisele kuuluv täpne maksumus määrati kindlaks alles pärast Ungari Euroopa Liiduga ühinemise kuupäeva ning et seega maksti selle kogusumma ja väljastati arve, mille alusel kasutati põhikohtuasjas kõnealust mahaarvamisõigust, alles pärast seda kuupäeva, ei saa käesoleva juhtumi asjaoludel Euroopa Kohtule anda pädevust tõlgendada kuuendat direktiivi või direktiivi 2006/112, kuna kõik need asjaolud on lahutamatult seotud selliste teenuste osutamisega, mille puhul on teada, et need leidsid aset enne eelnimetatud ühinemist (vt analoogia alusel 27. juuni 2018. aasta kohtuotsus Varna Holideis, C-364/17, EU:C:2018:500, punkt 31).

45 Kõiki esitatud kaalutlusi arvestades ei ole Euroopa Kohus pädev vastama Kúria (Ungari kõrgeim kohus) esitatud küsimustele.

Kohtukulud

46 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus pooleli oleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse liikmesriigi kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (kümnes koda) otsustab:

Euroopa Liidu Kohus ei ole pädev vastama Kúria (Ungari kõrgeim kohus) esitatud küsimustele.

Allkirjad

* Kohtumenetluse keel: ungari.